

Играчкитѣ на великана.

Прѣди много, много години живѣли по земята великани. Тѣ били толкова голѣми, че ний хората сме изглеждали при тѣхъ като бръмбари.

Въ планината Шварцвалдъ, отдѣто извира р. Дунавъ, живѣло едно сѣмейство отъ великани. Единъ день най-малката имъ дъщеря слѣзла въ една долина подъ планината да види какво иматамъ. Тъкмо въ това врѣме единъ селянинъ оралъ и сѣялъ жито. Дъщерята на великана се много очудила на селянина, на оралото и на конетѣ. Такова нѣщо тя до сега не била виждала и веднага рѣшила да ги вземе съ себе си.

Разтворила прѣстилката си и събрала вжтрѣ селенина, заедно съ оралото и конетѣ.

Радостно се затичала тя къмъ дома, като прѣскачала скалитѣ, по които човѣкъ съ голѣма мжка би се катерилъ.

Великана билъ дома си.

— Какво носишъ, мое дѣте. — попиталъ той, — днесъ ти си много радостна!

Тя бърже разтворила прѣстилката си и казала:

— Погледни, татко, какви играчки си намѣрихъ. Такова нѣщо до сега не бѣхъ виждала.

Едно слѣдъ друго тя изваждала отъ прѣстилката си селянина, оралото и конетѣ, като ска-

